

Oktober 2022

Beste donateurs

Hier is onze jaarlijkse nieuwsbrief. De herfst heeft bij ons haar intrede gedaan, terwijl in Zuid-Afrika juist net de winter voorbij is. De seizoenen in Zuid-Afrika zijn tegenovergesteld van die bij ons. Voor onze studentes is het eind van het jaar zomervakantie en start in januari 2023 het nieuwe collegejaar.

In deze nieuwsbrief volgt een overzicht van de studentes die we steunen. Verder kunt u lezen over ervaringen met raciale spanningen van een van onze studenten. In een volgend artikel worden die in een bredere context geduid. Daarna een artikel over een goede doelenorganisatie van een oud studente, gevolgd door het financiële jaarverslag.

Veel leesplezier en dank weer voor uw steun! Hiermee kunnen we het nieuwe collegejaar weer studenten ondersteunen.

Namens het hele bestuur,
Sanne van 't Hof

Studentes

Eind 2021 hebben we met een flink aantal vrouwen een start gemaakt om hen te ondersteunen. Alle vrouwen die we een beurs kunnen geven laten weten dat ze erg blij zijn met de financiële steun. Het krijgen van een beurs is meestal de enige mogelijkheid om hun droom te verwezenlijken.

Om privacy redenen geven we slechts de voornamen van de studentes.

*Tulisile studeert Public Relations bij UNISA. Ze is erg blij met de financiële steun, en zou zonder die hulp niet kunnen studeren. Gelukkig behaalt ze goede resultaten.

*Bongiwe studeert voor haar bachelor sociaal werk aan de Universiteit van Fort Hare. Ze zit in haar vierde jaar en kan hopelijk binnenkort afstuderen.

*Nomasixole studeert sociaal werk aan de universiteit van Fort Hare. Ondanks alle moeilijkheden door covid lukte het haar om alle modules goed af te ronden. Ze hoopt dit jaar haar bachelor te halen.

*Goanetswe studeert biologische wetenschappen aan de universiteit van de Free State. Ook zij had last van alle toestanden rond covid, maar ze geeft aan dat haar zelfvertrouwen is gegroeid omdat ze het aankon. Daarnaast groeit ze in haar studie en kijkt uit naar het komend jaar.

*Yonela studeert educatie aan de universiteit van Fort Hare. Ze is heel gemotiveerd om verder te komen en daarmee haar familie te ondersteunen.

*Sibahle studeert voor haar bachelor of arts aan de Rhodes universiteit. Ze wil graag schrijver worden en hoopt over een paar jaar zover te zijn.

*Zifikile studeert sociaal werk aan de universiteit van Fort Hare. Ze behaalt vaak heel goede resultaten. Het enige probleem wat ze ervaren was het online studeren omdat het netwerk regelmatig uitviel.

*Bongiwe studeert kantooradministratie aan het Ikhala College. Ze merkt dat mannelijke studenten vaker voor vol worden aangezien dan vrouwelijke studenten. Ze zegt: 'Het gaat om passie en toewijding aan je werk zodat je kunt bereiken wat je graag wilt. Het heeft niets met gender te maken.'

Zij gaat er in elk geval voor en blijft positief.

*Phumeza studeert sociaal werk aan de universiteit van Fort Hare. Ook zij had last van het online studeren door covid. Maar ze is blij met haar studie en heeft hoge verwachtingen van haar toekomst als sociaal werker.

*Thulisa studeert voor haar postgraduate psychologie aan de Stellenbosch universiteit. Ze specialiseert zich in forensische genetica.

*Anele studeert voor haar diploma spoedeisende hulp bij Netcare Education. Ze is heel gemotiveerd om in de gezondheidszorg te werken.

*Nosiseko studeert sociaal werk aan de universiteit van Fort Hare. Ze wil graag de gemeenschap helpen en dan vooral diegenen die niet voor zichzelf kunnen opkomen.

Onze studente Thulisa is onlangs afgestudeerd!

Ervaringen van een van onze studentes

Ieder jaar sturen de studentes een verslag van hoe het met ze gaat. Hieronder een verslagje van een van onze studentes Thulisa.

Thulisa schrijft, dat zij ernaar streeft dit jaar haar bachelor te halen en een inspirerende gerechtelijk onderzoeker te worden. Een succesverhaal, maar na de nodige obstakels. Op de campus voelde ze zich in het begin niet welkom en ervoer een sterke taalbarrière, omdat anderen weigerden de universele taal, het Engels, te gebruiken. Zij nam zich voor daar iets aan te doen. Vervolgens werden, met de komst van covid in 2020, alle lessen online. Dat was vreemd, maar aan het eind van het semester was ze er goed aan gewend. In augustus 2020 werd ze zelf gekozen tot mentor en samen met een aantal collega's verantwoordelijk voor de organisatie van de startweek voor eerstejaars. Ze waren het erover eens, dat het veilig en verwelkomend moest zijn voor iedereen, ongeacht kleur. In hun pogingen het systeem te veranderen kregen ze echter het verwijt een "omgekeerde apartheid" te creëren. Er was met name enorme weerstand onder een aantal blanke studenten om Engels in plaats van Afrikaans te spreken; hun ouders bemoeiden zich ermee en brachten hen voor de mensenrechtencommissie. Thulisa en haar collega's werden wel in het gelijk gesteld, maar het heeft hen veel gekost.

Om haar studie te vervolgen moest ze weer een nieuwe plek zien te verwerven op een universiteit; iets wat veel tijd en geld vraagt, omdat je je kansen vergroot door meerdere universiteiten aan te schrijven. Uiteindelijk kreeg ze een aanbod voor 2022 en hoopt ze haar laatste graad te verwerven.

Een sterke vrouw, we zijn blij dat we aan haar toekomst hebben kunnen bijdragen. We zien vaker, dat onze studentes zich opgeven als mentor en zo hun ervaringen inzetten, mooi!

Waar is de regenboog gebleven?

Onder deze titel verhaalt Fred de Vries, Groene Amsterdammer, nr. 28-29, juli 2022, van zijn bevindingen naar aanleiding van interviews in Zuid-Afrika over identiteit, thuis en gemeenschap. Zijn ervaringen passen bij het vorige verhaal van onze studente, raciale spanningen zijn helaas geen verleden tijd. Hieronder de hoofdlijnen van zijn betoog.

Zuid-Afrika werd in 1910 een unie en in 1961 een republiek, met elf taalgroepen, in negen provincies, waarbinnen tien thuislanden voor de zwarte volken. Daarnaast waren er in industriegebieden townships voor de arbeidskrachten die verdeeld waren in wijken per volk apart: verdeel en heers was het motto. Vanaf 1948 werd het rassenonderscheid geïnstitutionaliseerd en geperfectioneerd en pas na 46 jaar officieel afgeschaft in 1994. In 1996 hield vice-president Mbeki zijn speech: "I am an African", waarin hij iedereen omvatte, allen als strijders voor vrijheid en democratie, zonder plaats voor racisme, Zuid-Afrika als non-rationale staat. Maar na het aftreden van Mandela in 1999 kwam een heel ander Afrikaans nationalisme op: alleen zwarte Zuid-Afrikanen mochten zich Afrikaan noemen. Politiek wetenschapper Ivor Chipkin schreef hierover al in 2007, "Do South Africans exist"?

De Vries ziet bij zijn geïnterviewden, dat zij zich meer terugtrekken in een laag van vooral familie en vrienden. Een van hen is onderzoeker, schrijver, filmmaker en professor Siona O Connell. Door haar aderen stroomt het bloed van acht volken, "kleurling" stond in haar identiteitsbewijs. "Misschien klinkt het vreemd, maar verschillende delen van mij voelen zich veilig op verschillende plekken. Als vrouw voelde ik me het veiligst in de kleine Amerikaanse stad Hamilton" "Maar als zwarte vrouw was het minder eenvoudig, omdat ik een van de weinige

donkere gezichten was in die enclave”. Ze is in Kaapstad geboren, maar “Zelfs (..)in Kaapstad heb ik het idee, dat ik een vreemde ben, dat dit niet mijn ruimte is. “

Toch is onderzoeker Chipkin niet heel pessimistisch. Hij duidt de ervaring van haar en de andere geïnterviewden als teleurstelling over het falen van het grotere kosmopolitische ideaal, het non-racialisme, maar “We hebben nog genoeg om voor te vechten”.

Dit sterkt ons ook om gewoon door te gaan.

SINAKO – We can

Al eerder hebben wij verslag gedaan van ons contact in Kwa Nobuhle, township bij Uitenhage – Port Elizabeth.

Het is voor Malibongwe hoopvol om door te geven dat één van onze eerste studentes nog steeds heel actief blijft in haar township. Zij en haar echtgenoot hebben daar enige tijd geleden een organisatie opgericht met de naam SINAKO – We can. Zij willen hiermee uitdrukken: breng de menselijke waardigheid terug. Jullie pijn is onze pijn.

In de praktijk betekent het dat er hulp wordt geboden aan families die slachtoffer zijn van rampen die hun overkomen (brand – instorting van hun huis) of slechte sociaal economische omstandigheden. Sinako brengt met een grote groep vrijwilligers kleding en voedsel rond en bouwt samen nieuwe huizen op.

Sinds kort zijn ze tot hun grote vreugde officieel erkend als NPO (non profit organisation) en hebben ze de Zuid-Afrikaanse variant van de ANBI-status, waardoor donaties belastingvrij zijn. Het rekeningnummer van SINAKO is: 10151371464
Standard Bank (SBZAZAJJ)

Wij blijven hen volgen.

FINANCIEEL JAARVERSLAG 2021

inkomsten	2021	2020	uitgaven	2021	2020
giften	€ 605,00	€ 535,00	abt. Triodos	€ 177,55	€ 169,30
vaste donateurs	€ 7.137,29	€ 7.041,79	kosten Triodos	€ 450,00	€ 225,00
terug studiebeurzen i.v.m.			studiebeurzen	€ 12.395,68	€ 5.998,81
foutieve bankgegevens	€ 1.392,14		kosten website	€ 60,50	€ 60,50
rente	€ 0,07	€ 3,08	saldo t.l.v. vermogen	€ -3.949,23	€ 1.126,26
totaal	€ 9.134,50	€ 7.579,87	totaal	€ 9.134,50	€ 7.579,87

BALANS 2021

activa per 31-12	2021	2020	passiva per 31-12	2021	2020
Triodos rek.-courant	€ 4.115,72	€ 8.065,02	reserve	€ 5.989,08	€ 9.938,31
ASN spaarrekening	€ 11.873,36	€ 11.873,29	reservering studiebeurzen	€ 10.000,00	€ 10.000,00
totaal	€ 15.989,08	€ 19.938,31	totaal	€ 15.989,08	€ 19.938,31

toelichting:

Dit jaar hebben we 16 studentes kunnen ondersteunen, van wie 10 vrouwen voor het eerst een studiebeurs gekregen hebben. Dit betekent dat we minder reservekapitaal hebben, maar genoeg om de continuïteit van de nieuwe beurzen te kunnen garanderen. De contracten met de studentes worden in principe voor 4 jaar aangegaan.

Opleidingsfonds voor zwarte vrouwen in Zuid-Afrika

Contactgegevens *Stichting Malibongwe
Secretariaat (Gerda Vermeer): 0622607175
E-mail: malibongwefund@gmail.com
Nummer Kamer van Koophandel: 41146645
Rekeningnummer Triodos Bank
NL11 TRIO 0379323966 te Delft*